

«ΣΑΝΤΑΛΟΞΥΛΟ,
ΛΙΒΑΝΙ ΚΑΙ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ»

ΝΤΙΛΡΟΥΜΠΑ Z. APA

ΕΝΑ ΜΕΘΥΣΤΙΚΟ, ΠΑΡΑΜΥΘΕΝΙΟ ΑΡΩΜΑ «ΞΕΧΥΝΕΤΑΙ», ΟΤΑΝ ΞΕΦΥΛΙΖΕΙ ΚΑΝΕΙΣ
ΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΩΚΕΑΝΙΔΑ».

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Πόπη Μουσουράκη

M

ε αφορμή την παρουσία της στη Θεσσαλονίκη, στο πλαίσιο της Διεθνούς Εκθεσης Βιβλίου, η συγγραφέας Ντιλρούμπα Z. Αρά «ξετυλίγει» μερικά από τα μυστικά της τέχνης της.

Αυτές οι πολύχρωμες, μαγικές

εικόνες του βιβλίου πηγάζουν από αληθινές εικόνες της παιδικής σας ηλικίας στο Μπανγκλαντές;

Ναι, σε μεγάλο βαθμό θα έλεγα. Τις κουβαλώ στο μυαλό μου απ' την παιδική μου ηλικία, από το χωριό των παππούδων μου. Το λάτρευα, ήταν πραγματικά μαγικό και παραμυθένιο, με μια ρευστή, πολύβουη ομορφιά. Το Γκούλαμπ Γκάνγκα, το χωριό στο βιβλίο μου, είναι φριαγμένο μ' αυτές ακριβώς τις εικόνες.

Η πρωίδα, η Νταριά, κουβαλάει δικά σας αυτοβιογραφικά στοιχεία; Ποια είναι η «σχέση» σας μαζί της;

Με μια έννοια, ναι. Το αίσθημα του να νιώθεις απόλυτα ξένος σε μια χώρα κι έναν οικογενειακό περίγυρο σε σχέση με διτε είχες συνηθίσει, όπως ένιωσα τα πρώτα χρόνια που πήγα στη Σουηδία από το Μπανγκλαντές. Οι διαφορετικές συνήθειες, η απομόνωση, οι αλλαγές στο κλίμα και τη δια-

τροφή, η προσπάθεια να καθορίσεις απ' την αρχή την ταυτότητά σου ως άνθρωπος ήταν ένας μεγάλος αγώνας για μένα τα πρώτα χρόνια στη Σουηδία. Αυτό το αίσθημα αποξένωσης και ασφυξίας πιστεύω πως καθρεφτίζεται και στην Νταριά. Άλλα, όπως γράφτηκε πρόσφατα και σε μια κριτική για το βιβλίο, «η Νταριά δεν είναι ένα και μόνο πρόσωπο, αντιπροσωπεύει μια “θάλασσα” από πρόσωπα -αλλού πιο καθαρά, αλλού πιο “πειραγμένα”. Κουβαλάει τη φωνή αμέτρητων κοριτσιών και γυναικών σε διαφορετικά μέρη της ινδικής ενδοχώρας, που είναι θύματα των περιστάσεων και βασανίζονται από το ίδιο τους το περιβάλλον».

Ποιες σκέψεις κρύβονται πίσω απ' την απόφασή σας να γράψετε το συγκεκριμένο βιβλίο;

Ηθελα να ευαισθητοποιηθεί ο κόσμος για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες μέσα στους ίδιους τους τοίχους του σπιτιού τους, όχι αναγκαστικά από τα ανδρικά μέλη της οικογένειας, αλλά το ίδιο -αν όχι περισσότερο- και από τα γυναικεία μέλη. Ηθελα να ρίξω φως συνολικότερα στην ιθική πλευρά του θέματος παρά να εστιάσω μόνο στα προβλήματα που προκύπτουν λόγω φύλου.

Μέχρι ποιο σημείο είναι σήμερα ικανές οι γυναίκες στην Ινδία και το Μπανγκλαντές να διαχειριστούν μόνες τους την τύχη

ΠΡΟΣΩΠΟ

tous; Ποια πιστεύετε ότι είναι τα σημαντικότερα προβλήματα με τα οποία έρχονται αντιμέτωπος;

Οι βιοτεχνίες ρούχων (οι μεγαλύτερες γνωστές φίρμες της Δύσης παράγουν εδώ τα ρούχα τους), αλλά και η Grameen Bank (η περιβόητη τράπεζα για την οποία ο ιδρυτής της, Yunus, βραβεύτηκε με το Νόμπελ Ειρήνης το 2006 και η οποία παρέχει μικρά δάνεια σε γυναίκες, προκειμένου να ξεκινήσουν τη δική τους επιχείρηση) έχουν παίξει πρόσφατα έναν καθοριστικό ρόλο σ' ό, τι αφορά την απελευθέρωση των γυναικών της εργατικής τάξης και στις δύο χώρες. Πολλές γυναίκες μαθαίνουν τώρα να δημιουργούν μόνες τους το πεπρωμένο τους, αλλά υπάρχει ακόμα πολύς δρόμος μπροστά. Η εκπαίδευση είναι πρώτα απ' όλα απαραίτητη, για να μπορέσει ν' αλλάξει η έμφυτη νοοτροπία. Χωρίς παιδεία δεν μπορείς να πετύχεις την οικονομική σου ανεξαρτησία και χωρίς οικονομική ανεξαρτησία δε γίνεται ν' απελευθερώσεις τη ζωή σου.

Από πού θα λέγατε ότι πήρατε τα μεγαλύτερα μαθήματα σ' ό, τι αφορά το γράψιμο;

Από τη βιβλιοθήκη των γονιών μου κι από την αγάπη τους για τα βιβλία. Το ότι ο πατέρας μου είναι ένας φημισμένος συγγραφέας και η μπέρα μου πρύτανης στο πανεπιστήμιο βοήθησε βέβαια εξαιρετικά πολύ. Στα παιδικά μου χρόνια και στην εφηβεία γνώριζα μόνο την ινδική, τη ράσικη και τη δυτική λογοτεχνία. Αρκετά αργότερα συνάντησα τη λατινοαμερικανική, π οποία με μάγεψε κυριολεκτικά. Είμαι αχόρταγων ως αναγνώστρια και διάβαζα μανιωδώς οτιδήποτε έπεφτε στα χέρια μου από μικρό παιδί.

Είσαστε επίσης και μια εξαιρετική ζωγράφος. Πώς επιπρέαζει ο ένας τομέας τον άλλο όσον αφορά στη δημιουργικότητά σας;

Με τη βοήθεια της γλώσσας και των λέξεων περιγράφω τον κόσμο όπως τον βιώνω, με τη ζωγραφική, από την άλλη, «μεταφράζω» την εμπειρία αυτή σε χρώματα. Αν δεν είχα τις λέξεις για να κατανοήσω τον κόσμο, η ζωγραφική μου θα ήταν πολύ διαφορετική και το αντίστροφο. Οπότε ο ένας τομέας τροφοδοτείται και ανανεώνεται από τον άλλο. Θα μπορούσα να πω ότι ζωγραφίζω με λέξεις και χροσιμοποιώ χρώμα, για να σχηματίσω τις σκέψεις μου.

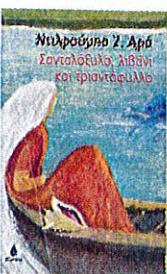
S

WHO IS WHO

Η Ντιλρούμπα Ζ. Αρά (Dilruba Z. Ara) γεννήθηκε στην Ντάκα του Μπανγκλαντές. Σπούδασε στο πανεπιστήμιο του Γκέτεγκποργκ. Διδάσκει αγγλικά και σουνδικά στη Σουνδία, όπου ζει με τον άντρα της και τα δυο τους παιδιά, γράφει ποίηση και πεζογραφία, μεταφράζει και ζωγραφίζει. Το «Σανταλόξυλο, λιβάνι και τριαντάφυλλο» είναι το πρώτο της βιβλίο.

«ΧΩΡΙΣ ΠΑΙΔΕΙΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΠΕΤΥΧΕΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΟΥ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΔΕ ΓΙΝΕΤΑΙ Ν' ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙΣ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ.»

Η ΠΛΟΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Όταν η Νταριά έρχεται στον κόσμο, όλοι μένουν έκθαμβοι από τα μαλλιά της, που έχουν χρώματα ασημί και μοιάζουν με τις πλιαχτίδες στα νεφά του ποταμού. Η Νταριά μεγαλώνει ανάμεσα στα χρώματα, τις μυρωδιές και τις αρώματα του πανέμορφου χωριού της, συντραφεί με τον Μιζάγι, τον παιδικά της φίλο, που τη λατρεύει καὶ δε θα την εγκαταλείψει ποτέ. Όμως, εκείνη ερωτεύεται έναν άμιορφο νεαρό δικηγόρο, τον παντρεύεται και πάει στα απίτη των γονιών του, όπου την περιφρονούν για τη χωριστική καταγωγή της. Όταν γεννιέται η κόρη της, καταλαβαίνει ότι δε θα την αφήσουν να τη μεγαλώσει όπως θέλει και ο θυμός της ξεχειλίζει. Παίρνει τη ζωή της στα χέρια της και αλλάζει τη μοίρα της.